

Folketingets Trafikudvalg
Christiansborg
1240 København K

MINISTEREN

Dato 8. oktober 2009
Dok.id 004-U18-1256
J. nr.

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 33 92 33 55

Trafikudvalget har i brev af 10. september 2009 stillet mig følgende spørgsmål 1460 (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 1460:

" Ministeren bedes kommentere henvendelse af 8. september 2009 fra Økonomisk Forening for Persontransport vedr. fremtidsudsigterne for taxibetjening i landdistrikterne, jf. TRU alm. del - bilag 613."

Svar:

Økonomisk Forening for Persontransport anfører i henvendelsen, at foreningen er betænkelig ved fremtidsudsigterne for taxibetjening i landdistrikterne blandt andet på grund af Færdselsstyrelsens ubegrænsede udstedelse af begrænsede EP-tilladelser, den mere og mere udvandede definition af begrebet rutekørsel og Færdselsstyrelsens/trafikselskabernes udstedelse af begrænsede/betingede rutetilladelser.

Jeg kan oplyse, at den brede definition af begrebet rutekørsel, som foreningen omtaler, vedrører den samordnede kørsel, dvs. de kommunale og regionale lovpligtige kørselsordninger, som de fleste regionale trafikselskaber har samlet i én kørselsordning, der er åben for alle.

Begrundelsen for at indføre sådanne samordnede kørselsordninger er, at det er mere økonomisk rentabelt for regioner og kommuner at lade kørslen foretage som rutekørsel med flere passagerer ad gangen end at foretage hver enkelt kørsel som taxikørsel efter taxameter.

Det er Transportministeriets vurdering, at de samordnede kørselsordninger falder ind under trafikselskabslovens rutekørselsdefinition. For at der er tale om rutekørsel i trafikselskabslovens forstand, skal der være fastlagt en rute, før kørslen begyndes. Begrebet rute forstås i denne sammenhæng bredt, det vil sige, at kørslen skal finde sted indenfor et geografisk afgrænset område. Ruten behøver således ikke nøjagtigt at følge samme vejstrækninger hver dag, men kan f.eks. være inden for et regionalt trafikselskabs område. Denne rute skal have fastlagt steder, hvor der sker af- og påstigning. Disse kan variere fra dag til dag, men skal være fastlagt inden kørslen påbegyndes.

Der skal være tale om kørsel, der sker regelmæssigt. Regelmæssigt er i denne forbindelse defineret som kørsel over mindst 3 kørselsdage og mindst en gang ugentligt. Det vil sige, at den mindste udgave af rutekørsel, der kan godkendes, er kørsel på en rute over 3 dage eller en gang ugentlig i 3 uger. Dette er f.eks. tilfældet ved kørsel til en musikfestival fra fredag til søndag eller natbuskørsel 3 fredage ved juletid.

Kørslen skal være åben for alle. Derfor kan alle uden at være omfattet af en lovpligtig kørselsordning også kontakte trafikselskabet, og borgerens konkrete kørselsbehov vil så blive indpasset i ruten. Dette er naturligvis mod betaling.

Den samordnede kørsel kan udføres af taxier med tilladelse efter taxiloven, busser med tilladelse efter busloven og personbiler med tilladelse efter busloven, begrænset til almindelig rutekørsel for et trafikselskab med en personbil (kaldet EP-tilladelse af vognmændene). Personbilerne er indregistreret til erhvervsmæssig personbefordring med anvendelse til rutekørsel.

Både busvognmænd og taxivognmænd, herunder taxivognmænd med en såkaldt EP-tilladelse, kan således deltage i udbud om samordnet kørsel.

Færdselsstyrelsen har oplyst, at styrelsen igennem en længere årrække har udstedt de såkaldte EP-tilladelser, der udstedes både til taxi- og busvognmænd. Alle, der opfylder de fastsatte krav, kan få udstedt en EP-tilladelse. Hovedparten af de vognmænd, der har en EP-tilladelse, er taxivognmænd. For at få udstedt en sådan tilladelse skal vognmanden blandt andet dokumentere, at vedkommende har kontrakt med et regionalt trafikselskab om udførelse af almindelig rutekørsel. Køretøjet må udelukkende anvendes til denne kørsel.

Med venlig hilsen

Lars Barfoed